

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیرگذاری رویکرد نوشهرسازی بر باززنده سازی بافت محله آب انبار نو ساری

محل انتشار:

چهارمین مجمع توسعه فناوری و کنفرانس بین المللی یافته های نوین عمران معماری و صنعت ساختمان ایران (Ircivil2019) (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حمید معافی - کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

آناهیتا اسفندیاری - دانشجوی دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم

نسا خزاعی - دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی از انجام این پژوهش ارزیابی تاثیرگذاری رویکرد نوشهرسازی بر باززنده سازی بافت محل آب انبار نو ساری بود. یافته های پژوهش در بخش مبانی نظری حاکی از آن است که شهرسازی جدید انسان و اجتماع را محور طراحی قرار داده و اصول خود را با اولویت مسیرهای پیاده، فضاهای مدنی، اختلاط کاربری ها، توسعه متراکم و محدودیت در استفاده از حمل و نقل خصوصی تدوین میکند. با توجه به مطالعاتی که صورت گرفت، در نتیجه مطالعات نظری می توان گفت بر اینکه میان اصول نوشهرسازی و اصول حاکم بر شکل گیری بافت های کهن ایران مطابقتی وجود دارد، باید گفت که سلسله مراتب شبکه معابر، و وجود ابنیه فرهنگی و مذهبی در بافت های کهن ایران با اصول نوشهرسازی مطابقت دارد اما فرسایش کالبدی در این بافت ها و نیازهای نوین زندگی این بافتها را مسئله دار جلوه می دهد. همچنین در امکان کاربست اصول نوشهرسازی در بافت های کهن وجود دارد. این اصل را با شروطی از جمله مشارکت مردم، سیاست های مالیاتی برای جذب بخش خصوصی، تدوین برنامه های جامع نوسازی و امثالهم قبول کرد. در این زمینه باید گفت که شهرسازی جدید بر فضاهای باز و عمومی تاکید ویژه دارد اما همان طور که در محله آب انبار نو مشاهده می شود، این بافت-ها با کمترین تراکم ساختمانی و ارتفاع فاقد فضا و زمین کافی برای توسعه می باشند. از لحاظ اقتصادی نیز نوسازی و بالاخص نوسازی براساس اصول نوشهرسازی هزینه زیادی را می طلبد که مدیریت شهری توانایی تامین آن را ندارد بنابراین اهمیت بخش خصوصی و سیاست هایی که جاذب این بخش باشد انکار ناپذیر است. به عنوان سخن آخر باید بگوییم که شهرگرایی جدید با بحث درباره هدایت رشد حومه شهری در قالب شهرها و مجتمع هایکوچک، روند موجود گسترش شهری را به چالش کشاند. بر اساس شهرسازی نوین توسعه باید از نظر اندازه پیاده محور (یعنی فاصله مرکز تا لبه محله نباید از 400 متر تجاوز کند)، از نظر ساختار فضایی، دارای شبکه های بهم پیوسته و از نظر طراحی شهری دارای بلوک های ساختمانی متمایز و خوانا باشد. ترکیبی از فعالیت ها در مجاورت یکدیگر همراه با طیف متنوعی از گونه های مسکن در هر محله، باعث شکل گیری فعالیت ها و ارتباطات اجتماعی می شود. با این حال شهرگرایی جدید حضور خودرو را حذف نمی کند بلکه خواهان حضور خودرو به نحوی است که به عابرین پیاده احترام بگذارد و به فضای عمومی شهر تجاوز نکند. بررسی و مطالعات میدانی در وضع موجود قلمرو مکانی پژوهش گویای آن است که محدوده با فرسایش کالبدی مواجه بوده است و از این لحاظ حداقل مطابقت با پایداری را دارد. به عبارتی محله فاقد مرکز محله بوده و دچار فقدان فعالیت های مورد نیاز ساکنان می باشد، به گونه ای که ساکنین از عدم وجود فضای سبز، محیط های ورزشی، درمانگاه، وجود خیابان های کم عرض و... رنج می برند. در این زمینه اولویت اول در مشکلات محله که 44 درصد از پاسخ دهندگان به آن اشاره کرده اند فقدان پارک و فضای سبز می باشد. در زمینه لازم به اشاره است که 55 درصد از پاسخ دهندگان میزان رضایت از زندگی در محله را در سطح کم و خیلی کم ابراز کرده اند. پس از بررسی و ...

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، بهسازی، نوسازی، کیفیت زندگی، محله آب انبار نو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

